

28. Àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, tí ọkàn wọn sì máa ń balẹ̀ pẹ̀lúu (sìṣe) irántí Allaahu, kíyèsí i, (sìṣe) irántíi Allaahu ní ń fí àwọn ọkàn balẹ̀.

29. Àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, tí wọn sì ṣe isẹ̀ rere, ayọ̀ ní tí wọn àti ilẹ̀ àtunbòtán rere.

30. Gégé bẹ̀e ni A rán ẹ̀ níṣe sì àwọn ìjọ kan, dájúdájú àwọn miiran ti rékojá síwájúu rẹ̀ kí o lè baà máa ka fún wọn, ohun tí A ṣe isípáyá rẹ̀ fún ẹ̀, síbẹ̀ síbẹ̀ wọn ṣe àìgbàgbó sì Olópò àánú. Wí pé: Òun ni Olúwaà mi, kò sí olùjòsinfún miiran àyàfi Òun; Òun ni mo gbẹ̀kẹ̀lé, ọ̀dọ̀ Rẹ̀ sì ni èmi yóò padà sí.

31. Tí ó bá ṣe wí pé Al-Kur'aanu kán (tún) wà tí wọn lè fí mú àwọn òkè sí kúrò (ní ààyèe wọn) tàbí kí wọn fí fa ilẹ̀ ya tàbí tí wọn lè fí bá àwọn òkú sòrò (ni, síbẹ̀ síbẹ̀ wọn kò níi gbàgbó). Sùgbón ti Allaahu ni gbogbo àṣe pátápátá. Tàbí àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó kò mò pe bí Allaahu bá fẹ̀ ỉ bá fí gbogbo àwọn èniyàn mọ̀nà pátápátá ni? Ìyà líle koko yóò sì máa sọ kalẹ̀ lórí àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbó nítorí isẹ̀ ọ̀wọ̀ wọn, tàbí kí iyà náà sòkalẹ̀ sí itòsì ilẹ̀e wọn títi ilérii Allaahu yóò fí ṣe. Dájúdájú, Allaahu kí i yẹ̀ àdéhùn.

32. Wọn sì ti fí ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ àwọn ọ̀jísẹ̀ ṣe yéyẹ̀ síwájúu rẹ̀. Mo sì ti lóra fún àwọn tí wọn ṣe àìgbàgbó, lẹ́yìn náà ni Mo mú wọn (Mo jẹ̀ wọn niyà). (Àwọn ni wọn mò) báwo ni iyàà Mi náà ti rí (láraa wọn).

33. Njẹ̀ èni tí ó dúró ti èmi kòòkan ti ó ń sọ ọ̀ pẹ̀lúu ohun ti ó ń ṣe níṣe (le dàbí èni tí kò lè ṣe bẹ̀e bí?), síbẹ̀síbẹ̀ (àwọn aláìgba Allaahu gbò) da nńkan pọ̀ mó Allaahu. Wí pé: È dárúkọ̀ wọn (kí á gbó). Tàbí èyin yóò fún (Allaahu) ni iròyin nípaà ohun tí kò mò ní orí ilẹ̀, tàbí kí ẹ̀ sọ èyí tí ó hàn gbangba nínú un ọ̀rọ̀? Bẹ̀e kó, àwọn tí wọn sàìgba (Allaahu) gbó jọ araa wọn lójú pẹ̀lúu ètee wọn àti sísẹ̀rí kúró ni ojú-ònáà (ti Allaahu). Àti pé èni tí Allaahu bá sọ̀nù, kò nii sí afini-mọ̀nà fún èni náà.

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَقَابٍ ﴿٢٩﴾ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنِّ قُرْءَانَا سِيرَتِ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِيعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۖ أَفَلَمْ يَأْنَسِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَسْتَشِرْتُ بَرُسْلٍ مِّن قَبْلِكَ فَاٰمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَابِئُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَظْهَرُ مِّنَ الْقَوْلِ ۚ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾